

Riksdagens svar på regeringens proposition med förslag till ändring av den privata sektorns arbetspensionslagstiftning och av lagar som har samband med den

Till riksdagen har överlämnats regeringens proposition nr 165/1999 rd med förslag till ändring av den privata sektorns arbetspensionslagstiftning och av lagar som har sam-

band med den. Riksdagen, som i ärendet mottagit social- och hälsovårdsutskottets betänkande nr 28/1999 rd, har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av lagen om pension för arbetstagare

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/1961) 4 n § 4 mom. och 19 a §,

dess lagrum sådana de lyder, 4 n § 4 mom. i lag 1482/1995 och 19 a § i lagarna 1167/1996 och 1040/1998,

ändras 10 c § 1 mom., 19 b och 19 c § samt 21 § 3 mom.,

dess lagrum sådana de lyder, 10 c § 1 mom., 19 c § och 21 § 3 mom. i lag 878/1994 samt 19 b § i sistnämnda lag och i lag 559/1993 och i nämnda lag 1482/1995, och

fogas till 4 b §, sådan den lyder i lagarna 274/1978 och 100/1990, ett nytt 5 mom. som följer:

4 b §

—————
Familjepension kan beviljas för viss tid, om utredning om förmånslåtarens död inte kan företes, men det är sannolikt att förmånslåtarens är död.

10 c §

När en pensionsanstalt eller pensions-skyddscentralen behandlar ärenden som gäller skyldigheten att ordna pensionsskydd, pensionsansökan, pensionsrätt, pensionsbe-
lopp och utbetalning av pension samt åter-
krav och därmed jämförbara ärenden som
avses i denna lag skall den som ärendet gäl-
ler beredas tillfälle att bli hörd i ärendet, om
detta är uppenbart nödvändigt för bevakand-
et av hans intresse. Talan för den som inte
har fyllt 15 år förs i andra ärenden än såda-
na som gäller hans person av hans intresse-
bevakare. I övrigt iaktas vid behandlingen i

tillämpliga delar de principer som uttrycks i
4, 6, 9—11, 16, 16 a, 16 b, 21, 23 och 24 §
lagen om förvaltningsförfarande (598/1982).
—————

19 b §

Om den, vars förmån enligt denna lag det
är fråga om, på grund av ålder, skada, sjuk-
dom eller av någon annan orsak är oförmö-
gen att själv ansöka om förmånen eller att i
övrigt sköta sina ärenden som gäller förmå-
nen samt saknar personen i fråga en intres-
sebevakare, kan en av pensionsanstalten
godkänd nära anhörig till personen eller nå-
gon annan som huvudsakligen har dragit
försorg om personen på dennes vägnar föra
talan i ärenden som gäller förmåner enligt
denna lag.

En förmån enligt denna lag betalas till den
förmånstagare till vilken den har beviljats,
om inte något annat bestäms i lag. Angäen-

de betalning av en förmån till någon som har en intressebevakare gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999). En förmån till den som inte har fyllt 15 år betalas dock till hans eller hennes intressebevakare.

En förmån enligt denna lag får inte utan pensionsanstaltens samtycke överföras på någon annan. Ett avtal som avser pantsättning av pension är ogiltigt. Begravningsbidrag eller annan kostnadsersättning som betalas enligt denna lag får inte mätas ut.

Om utbetalning av en förmån enligt denna lag till förmånstagaren själv inte kan anses ändamålsenligt på grund av förmånstagarens livsstil, sjukdom eller av någon annan särskild orsak och om intressebevakare inte förordnats för honom eller henne, kan pensionsanstalten med förmånstagarens samtycke besluta att förmånen skall betalas till ett i 6 § 1 mom. socialvårdslagen (710/1982) avsett organ i förmånstagarens boningskommun för att användas till vård av förmånstagaren och av en sådan person vars uppehälle förmånstagaren enligt 2 § lagen om utkomststöd (1412/1997) är skyldig att dra försorg om. En på detta sätt utbetald förmån får inte i strid med förmånstagarens uttryckliga samtycke användas för något annat ändamål än för omvårdnaden under den månad för vilken förmånen utbetalts. I det fall att förmånstagaren får vård eller omvårdnad enligt 19 c § 5 mom., skall förmånen användas i enlighet med 19 c § 5 mom. Framställning om utbetalning av förmånen kan göras av förmånstagaren, hans eller hennes make, någon annan anhörig, den som huvudsakligen sköter honom eller henne eller vederbörande kollegiala organ i kommunen.

Om beloppet av en ålderspension eller sådan full invalidpension, vars storlek inte har fastställts med tillämpning av 6 a §, före förrättandet av samordning som avses i 8 § understiger fem mark i månaden, kan pensionsanstalten betala ut pensionen som ett engångsbelopp. Som ett engångsbelopp kan pensionsanstalten likaså betala ut en familjepension eller en pension som understiger fem mark och som med stöd av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen betalas från Finland till ett barn i form av skillnaden mellan de förmåner som barnet skulle ha rätt till

från Finland och de förmåner som barnets bosättningsland har beviljat. Engångsbeloppet beräknas enligt grunder som fastställs av social- och hälsovårdsministeriet.

Den som fått engångsbetalning är därefter inte med anledning av samma pensionsfall berättigad till pension på grundval av de arbetsförhållanden som engångsbetalningen grundade sig på. Har för viss tid beviljad invalidpension utbetalts som ett engångsbelopp, kan pensionstagaren dock beviljas pension för den tid under vilken hans arbetsoförmåga fortgår efter utgången av nämnda tid.

Det belopp som nämns i 5 mom. justeras årligen vid ingången av januari månad enligt det indextal som fastställs för tillämpning av första meningen i 9 § 2 mom.

19 c §

Har en pensionsanstalt beviljat en arbetstagare invalidpension eller rehabiliteringspenning retroaktivt och har arbetsgivaren för samma tid till honom eller henne utbetalt lön för sjukdomstiden, betalas pensionen eller rehabiliteringspenningen för denna tid på ansökan till arbetsgivaren, likväl högst till det belopp som utbetalts i lön för samma tid. Pensionen utbetalas inte till arbetsgivaren till den del den med stöd av 4 d § 4 mom. skall utges till sjukförsäkringsfonden och pensionen eller rehabiliteringspenningen utbetalas inte heller till arbetsgivaren när arbetsgivaren med stöd av någon annan lag har fått ersättning för den lön som han utbetalt för sjukdomstiden.

Har en arbetstagare fått arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller arbetsmarknadsstöd enligt lagen om arbetsmarknadsstöd eller utbildningsstöd enligt lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning (763/1990) eller utbildningsdagpenning enligt lagen om stödjande av arbetslösas frivilliga studier (1402/1997) för den tid för vilken honom eller henne beviljas pension retroaktivt, skall pensionsanstalten på yrkande av arbetslöshetskassan eller folkpensionsanstalten utbetala den retroaktiva pensionen till arbetslöshetskassan eller folkpensionsanstalten till den del pensionen motsvarar beloppet av arbetslöshetsdagpenning, arbetsmarknadsstöd, utbildningsstöd eller utbildningsdagpenning som har utbetalts för samma tid.

Har en arbetstagare tillfälligt fått av folkpensionsanstalten utbetald pension enligt

45 § 2 mom. folkpensionslagen för den tid för vilken han på grund av besvär som avses i 21 § beviljas pension retroaktivt, skall pensionsanstalten utbetala den retroaktiva pensionen till folkpensionsanstalten till den del pensionen motsvarar beloppet av pension som pensionsanstalten utbetalt till ett för stort belopp för samma tid. Förfarandet kan vara detsamma, om arbetstagaren har fått pension enligt folkpensionslagen för den tid för vilken pensionsanstalten i enlighet med 21 d § 2 mom. rättar eller i övrigt justerar beloppet av beviljad pension.

Har en arbetstagare fått utkomststöd enligt 23 § lagen om utkomststöd i förskott, betalas pension eller en del därav som beviljas retroaktivt för samma tid eller på anhållan av det organ som avses i 6 § 1 mom. socialvårdslagen till organet för att ersätta redan lämnat utkomststöd.

Om kommunen har ordnat vård eller omvårdnad på institution eller familjevård för en pensionsberättigad, skall pensionsanstalten på yrkande av kommunen till kommunen betala den pension som den pensionsberättigade har rätt till för tiden i vård eller omvårdnad på institution eller i familjevård, för att användas på det sätt som 14 § lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992) föreskriver.

Har en arbetstagare fått studiepenning, vuxenstudiepenning eller bostadstillägg enligt lagen om studiestöd (65/1994) för den tid för vilken honom eller henne retroaktivt beviljas annan pension än delinvalidpension, skall pensionsanstalten på yrkande av folkpensionsanstalten utbetala den retroaktiva pensionen till folkpensionsanstalten till den

del pensionen motsvarar beloppet av studiestöd som har utbetalts för samma tid.

I de fall som avses i 1—6 mom. utbetalas pensionen till arbetsgivaren, arbetslöshetskassan, folkpensionsanstalten, det organ som avses i 4 mom. eller kommunen likväl endast under förutsättning att meddelandet om utbetalning av pensionen har gjorts till pensionsanstalten minst två veckor före den dag då pensionen skall utbetalas.

21 §

Vad som i de två första meningarna i 10 c § 1 mom. föreskrivs om talan för den som ärendet gäller och intressebevakaren och skyldigheten att höra dem gäller på motsvarande sätt vid sökande av ändring.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Om förmånen när denna lag träder i kraft betalas till en förmyndare, vårdnadshavare eller god man eller någon annan person som pensionsanstalten godkänt eller någon annan instans, fortsätter utbetalningen av förmånen till denna person eller instans tills pensionsanstalten har fått ett meddelande om någon annan intressebevakare som har rätt att lyfta förmånstagarens förmån.

Lagens 19 b § 5 mom. och 19 c § 3 mom. tillämpas också på pension som har börjat innan lagen träder i kraft.

Det belopp som anges i 19 b § 5 mom. motsvarar det löneindextal som fastställts för 1966.

Lag

om ändring av 13 a § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 9 februari 1962 om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/1962) 13 a §, sådan den lyder i lag /1999, som följer:

13 a §

Om inte något annat följer av denna lag, gäller i tillämpliga delar 1 § 6 och 7 mom., 3 § 2 mom., 3 a §, 4 § 1 och 5 mom., 4 a § 2—6 mom., 4 b—4 d, 4 f—4 h och 4 j—4 n §, 5 § 4 och 6 mom., 5 c, 7 f—7 h, 8, 8 a—8 g, 9, 9 a, 10, 10 a, 10 c och 12 §, 12 a § 4 och 5 mom., 13 a, 13 b och 14 §,

15 § 2 mom. samt 15 a, 15 b, 16, 17, 17 a, 17 b, 18, 19 b—19 d, 20, 21, 21 a—21 e, 22 och 23 § lagen om pension för arbetstagarare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Lag

om ändring av lagen om sjömanspensioner

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 26 januari 1956 om sjömanspensioner (72/1956) 21 §, 22 § 3 mom. samt 40 och 63 §,

dessas lagrum sådana de lyder, 21 och 40 § i lag 880/1994, 22 § 3 mom. i lag 1346/1990 och 63 § delvis ändrad i lag 941/1988,

ändras 28 § 10 mom., 28 b § och 59 § 3 mom.,

dessas lagrum sådana de lyder, 28 § 10 mom. i lag 1745/1995, 28 b § i lag 1169/1996 och 59 § 3 mom. i nämnda lag 880/1994, och

fogas till lagen nya 2 a och 28 c § som följer:

2 a §

När pensionskassan behandlar ärenden som gäller skyldigheten att ordna pensionskydd, pensionsansökan, pensionsrätt, pensionsbelopp och utbetalning av pension samt återkrav och därmed jämförbara ärenden som avses i denna lag skall den som ärendet gäller beredas tillfälle att bli hörd, om detta är uppenbart nödvändigt för bevakandet av hans eller hennes intresse. Talan för den som inte har fyllt 15 år förs i andra ärenden än sådana som gäller hans eller hennes person av hans eller hennes intressebevakare. I övrigt iakttas vid behandlingen i tillämpliga delar de principer som uttrycks i 4, 6, 9—11, 16, 16 a, 16 b, 21, 23 och 24 § lagen om förvaltningsförfarande (598/1982).

Anställda vid och styrelsemedlemmar i pensionskassan kan dock, utan hinder av 10 § 1 mom. 4 och 5 punkten lagen om förvaltningsförfarande, behandla ärenden som avser arbetsgivare som har anordnat pensionsskydd i pensionskassan eller arbetstagarare i anställning hos en sådan arbetsgivare.

28 §

Utbetalas invaliditetspension enligt 28 b § 4 mom. som ett engångsbelopp, skall på pensionen inte tillämpas vad som föreskrivs i denna paragraf.

28 b §

Om den, vars förmån enligt denna lag det är fråga om, på grund av ålder, skada, sjukdom eller av någon annan orsak är oförmögen att själv ansöka om förmånen eller att i övrigt sköta sina ärenden som gäller förmånen samt saknar personen i fråga en intressebevakare, kan en av pensionskassans godkänd nära anhörig till personen eller någon annan som huvudsakligen har hand om personen, på dennes vägnar föra talan i ärenden som gäller förmånen enligt denna lag.

En förmån enligt denna lag betalas till den förmånstagare till vilken den har beviljats, om inte något annat bestäms i lag. Angående betalning av en förmån till någon som har en intressebevakare gäller i tillämpliga

delar vad som bestäms i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999). En förmån till den som inte har fyllt 15 år betalas dock till hans eller hennes intressebevakare.

En förmån enligt denna lag får inte utan pensionsanstaltens samtycke överföras på någon annan. Ett avtal som avser pantsättning av pension är ogiltigt. Begravningsbidrag eller annan kostnadsersättning som betalas enligt denna lag får inte mätas ut.

Om utbetalning av en förmån enligt denna lag till förmånstagaren själv inte kan anses ändamålsenligt på grund av förmånstagarens livsstil, sjukdom eller av någon annan särskild orsak och om intressebevakare inte förordnats för honom eller henne, kan pensionsanstalten med förmånstagarens samtycke besluta att förmånen skall betalas till ett i 6 § 1 mom. socialvårdslagen (710/1982) avsett organ i förmånstagarens boningskommun för att användas till vård av förmånstagaren och av en sådan person vars uppehälle förmånstagaren enligt 2 § lagen om utkomststöd (1412/1997) är skyldig att dra försorg om. En på detta sätt utbetald förmån får inte i strid med förmånstagarens uttryckliga samtycke användas för något annat ändamål än för omvårdnaden under den månad för vilken förmånen betalats. I det fall att förmånstagaren får vård eller omvårdnad enligt 28 c § 5 mom., skall förmånen användas i enlighet med 28 c § 5 mom. Framställning om utbetalning av förmånen kan göras av förmånstagaren, hans eller hennes make, någon annan anhörig, den som huvudsakligen sköter honom eller henne eller vederbörande kollegiala organ i kommunen.

I fråga om betalning av pension enligt denna lag som ett engångsbelopp iakttas i tillämpliga delar vad som bestäms i 19 b § 5—7 mom. lagen om pension för arbetstagarer.

28 c §

Har en arbetstagare fått arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller arbetsmarknadsstöd enligt lagen om arbetsmarknadsstöd eller utbildningsstöd enligt lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning eller utbildningsdagpenning enligt lagen om stödjande av arbetslösas frivilliga studier (1402/1997) för den tid för vilken honom eller henne beviljas pension retroaktivt, skall pensionskassan på yrkande av arbetslöshetskassan eller folkpen-

sionsanstalten utbetala den retroaktiva pensionen till arbetslöshetskassan eller folkpensionsanstalten till den del pensionen motsvarar beloppet av arbetslöshetsdagpenning, arbetsmarknadsstöd, utbildningsstöd eller utbildningsdagpenning som har utbetalts för samma tid.

Har en arbetstagare tillfälligt fått av folkpensionsanstalten utbetald pension enligt 45 § 2 mom. folkpensionslagen för den tid för vilken honom eller henne på grund av besvär som avses i 59 § beviljas pension retroaktivt, skall pensionskassan utbetala den retroaktiva pensionen till folkpensionsanstalten till den del pensionen motsvarar beloppet av pension som folkpensionsanstalten utbetalt till ett för stort belopp för samma tid. Förfarandet kan vara detsamma, om arbetstagaren har fått pension enligt folkpensionslagen för den tid för vilken pensionskassan i enlighet med 61 § 2 mom. rättar eller i övrigt justerar beloppet av beviljad pension.

Har en arbetstagare fått utkomststöd enligt 23 § lagen om utkomststöd i förskott, betalas pension eller en del därav som beviljas retroaktivt för samma tid på anhållan av det organ som avses i 6 § 1 mom. socialvårdslagen till organet för att ersätta redan lämnat utkomststöd.

Om kommunen har ordnat vård eller omvårdnad på institution eller familjevård för en pensionsberättigad, skall pensionskassan på yrkande av kommunen till kommunen betala den pension som den pensionsberättigade har rätt till för tiden i vård eller omvårdnad på institution eller i familjevård, för att användas på det sätt som 14 § lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992) föreskriver.

Har en arbetstagare fått studiepenning, vuxenstudiepenning eller bostadstillägg enligt lagen om studiestöd (65/1994) för den tid för vilken honom eller henne retroaktivt beviljas annan pension än delinvaliditetspension, skall pensionskassan på yrkande av folkpensionsanstalten utbetala den retroaktiva pensionen till folkpensionsanstalten till den del pensionen motsvarar beloppet av studiestöd som har utbetalts för samma tid.

I de fall som avses i 1—5 mom. utbetalas pensionen till arbetslöshetskassan, folkpensionsanstalten, det organ som avses i 3 mom. eller kommunen likväl endast under förutsättning att meddelandet om utbetalning av pensionen har gjorts till pensionskassan

minst två veckor före den dag då pensionen skall utbetalas.

59 §

Vad som i de två första meningarna i 2 a § 1 mom. föreskrivs om talan för den som ärendet gäller och intressebevakaren och skyldigheten att höra dem gäller på motsvarande sätt vid sökande av ändring.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Om förmånen när denna lag träder i kraft betalas till en förmyndare, vårdnadshavare eller god man eller någon annan person som pensionskassan godkännt eller någon annan instans, fortsätter utbetalningen av förmånen till denna person eller instans tills pensionskassan har fått ett meddelande om någon annan intressebevakare som har rätt att lyfta förmånstagarens förmån.

Lagens 28 c § 2 mom. tillämpas också på pension som har börjat innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om pension för företagare

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 14 juli 1969 om pension för företagare (468/1969) 2 § 2 mom., 7 § 4 mom., 12 § och 17 § 1 mom.,
dessa lagrum sådana de lyder, 2 § 2 mom., 7 § 4 mom. och 12 § i lag 1002/1997 och 17 § 1 mom. i lag 225/1998, som följer:

2 §

I 1 mom. nämnd försäkring får upptas retroaktivt för det löpande kalenderåret och de tre närmast föregående kalenderåren. Försäkring får inte upptas efter företagarens död, om inte pensionsskyddscentralen på ansökan av en delägare i dödsboet av särskilda skäl beslutar något annat.

7 §

Den pensionsgrundande arbetsinkomsten erhålls genom att de fastställda och enligt 9 § lagen om pension för arbetstagare justerade arbetsinkomsternas sammanlagda belopp divideras med motsvarande tid. Om pensionsantaltens rätt till försäkringspremie har förverkats enligt 12 § 6 mom., sänks den pensionsgrundande arbetsinkomsten för det kalenderår för vilket försäkringspremien har preskriberats med beaktande av de utestående försäkringspremierna enligt vad som bestäms närmare genom förordning. Har för företagaren fastställts arbetsinkomst för tiden efter det att han eller hon har fyllt 23 år, skall vid fastställandet av den pensionsgrun-

dande arbetsinkomsten inte beaktas arbetsinkomsterna före nämnda ålder och inte heller motsvarande tid.

12 §

Har företagaren försummat att uppta försäkring enligt denna lag och avhjälpes han eller hon inte på anmodan försummelsen inom en av pensionsskyddscentralen utsatt skälig tid, upptar pensionsskyddscentralen försäkring på företagarens vägnar (*tvångsförsäkring*). Pensionsanstalten fastställer härvid företagarens arbetsinkomst på grundval av anskaffad utredning eller, om sådan saknas, enligt uppskattning och uppbär försäkringspremien.

Vid försummelse som avses i 1 mom. fastställs arbetsinkomsten från det att företagarens verksamheten enligt denna lag började. Arbetsinkomsten fastställs emellertid inte retroaktivt för längre tid än för det löpande kalenderåret och de tre närmast föregående kalenderåren. Har försäkringsskyldigheten försumrats för tid, som föregår denna tid, är rätten till pension enligt denna lag till denna del förverkad.

Om företagaren är tvångsförsäkrad, tillämpas inte 9 § 2 mom. på honom eller henne.

Pensionsanstalten kan höja försäkringspremien för en företagare som försummat sin försäkringsskyldighet till högst dubbelt belopp för tiden för försummelsen. Närmare anvisningar om påförande av förhöjning ges av pensionsskyddscentralen.

Om företagaren försummat att betala försäkringspremien, har pensionsanstalten rätt att för dröjsmålstiden uppbära en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen (633/1982).

Försäkringspremien skall uppbäras hos den betalningsskyldige senast inom de fem kalenderår som omedelbart följer efter det år under vilket den har påförts. I annat fall förverkas rätten till premien. Pensionstagarens utestående försäkringspremier kan dras av från pensionen enligt vad som närmare bestäms genom förordning.

17 §

Om inte något annat följer av denna lag gäller dessutom på motsvarande sätt i till-

lämpliga delar 2 § 2 mom., 3 § 1 och 2 mom., 3 a, 4, 4 a—4 h, 4 j—4 n §, 5 § 1 mom., 2 mom. 1 punkten, 3, 4 och 6 mom., 5 a—5 c, 7 g, 7 h, 8, 8 a—8 g, 9, 9 a, 10 och 10 c §, 11 § 1 och 2 mom., 12 § 1 mom. 5 punkten och 4 mom. samt 14, 16, 17, 17 a, 17 b, 18, 19, 19 b—19 e, 20, 21, 21 a—21 e och 22 § lagen om pension för arbetstagare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Lagens 2 § 2 mom. tillämpas på försäkringar beträffande vilka ansökningarna anhängiggörs efter att lagen har trätt i kraft.

Lagens 12 § 2 mom. tillämpas på beslut om fastställande av arbetsinkomst, vilket meddelas på grundval av ett beslut om tvångsförsäkring som pensionsskyddscentralen har meddelat efter att lagen har trätt i kraft.

Lag

om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare (467/1969) 3 § 2 mom., 8 i § 1 mom., 12 § och 19 § 1 och 3 mom.,

dess lagrum sådana de lyder, 3 § 2 mom. och 8 i § 1 mom. i lag 1003/1997 och 12 § i sistnämnda lag och i lag 913/1981 samt 19 § 1 mom. i lag 224/1998 och 3 mom. i lag 751/1974, som följer:

3 §

I 1 mom. nämnd försäkring får upptas retroaktivt för det löpande kalenderåret och de tre närmast föregående kalenderåren. Försäkring får inte upptas efter företagarens död, om inte lantbruksföretagarnas pensionsanstalt på ansökan av en delägare i dödsboet av särskilda skäl beslutar något annat.

8 i §

Den pensionsgrundande arbetsinkomsten erhålls genom att de fastställda och enligt 9 § lagen om pension för arbetstagare justerade arbetsinkomsternas sammanlagda belopp divideras med motsvarande tid. Om pensionsantaltens rätt till försäkringspremie har förverkats enligt 12 § 5 mom., sänks den pensionsgrundande arbetsinkomsten för det kalenderår för vilket försäkringspremien har

preskriberats med beaktande av den utestående försäkringspremien enligt vad som bestäms närmare genom förordning.

12 §

Har lantbruksföretagaren försummat att uppta försäkring enligt denna lag och avhjälp han eller hon inte på anmodan försummelsen inom en av lantbruksföretagarnas pensionsanstalt utsatt skälig tid, fastställer pensionsanstalten arbetsinkomsten på grundval av utredning som den anskaffat eller, om sådan saknas, enligt uppskattning och uppbär försäkringspremien (*tvångsförsäkring*).

Vid försummelse som avses i 1 mom. fastställs arbetsinkomsten från det att lantbruksföretagarverksamheten enligt denna lag började. Arbetsinkomsten fastställs emellertid inte retroaktivt för längre tid än för det löpande kalenderåret och de tre närmast föregående kalenderåren. Har försäkringsskyldigheten försumrats för tid, som föregår denna tid, är rätten till pension enligt denna lag till denna del förverkad.

Pensionsanstalten kan höja försäkringspremien för en lantbruksföretagare som försummat sin försäkringsskyldighet till högst dubbelt belopp för tiden för försummelsen.

Om lantbruksföretagaren försummat att betala försäkringspremien, har pensionsanstalten rätt att för dröjsmålstiden uppbära en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen (633/1982).

Försäkringspremien skall uppbäras hos den betalningsskyldige senast inom de fem kalenderår som omedelbart följer efter det år under vilket den har påförts. I annat fall förverkas rätten till premien. Från pensionen kan i enlighet med vad som närmare bestäms genom förordning avdras pensionstagarrens utestående försäkringspremier enligt denna lag och enligt lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981).

Då lantbruksföretagare ansöker om ovan i 4 § 1 mom. avsedd befrielse från försäkringsskyldigheten eller i 15 § 1 mom. avsedd ändring, kan pensionsanstalten avbryta uppbörden av försäkringspremie till dess ansökningen om befrielse eller ändring har behandlats. Då lantbruksföretagare ansöker om invalidpension kan pensionsanstalten likaså avbryta uppbörden till dess ärendet avgjorts.

19 §

Om inte något annat följer av denna lag gäller dessutom på motsvarande sätt i tillämpliga delar 2 § 2 mom., 3 a, 4, 4 a—4 h, 4 j—4 n §, 5 § 1 mom., 2 mom. 1 punkten, 3, 4 och 6 mom., 5 a—5 c, 7 g, 7 h, 8, 8 a—8 g, 9, 9 a och 10 c §, 11 § 1 och 2 mom., 12 § 1 mom. 5 punkten samt 14, 16, 17, 17 a, 17 b, 18, 19, 19 b—19 e, 20, 21, 21 a—21 e och 22 § lagen om pension för arbetstagare.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i 8 § 1 och 5 mom. lagen om pension för arbetstagare skall pension enligt denna lag likställas med pension enligt lagen om pension för arbetstagare och pensionsgrundande arbetsinkomst enligt denna lag beaktas vid valet av den i nämnda bestämmelser förutsatta högsta pensionsgrundande lönen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Lagens 3 § 2 mom. tillämpas på försäkringar beträffande vilka ansökningarna anhängiggörs efter att lagen har trätt i kraft.

Lagens 12 § 2 mom. tillämpas på beslut om tvångsförsäkring som meddelats efter ikraftträdandet.

Lagens 19 § 3 mom. tillämpas på pension i fråga om vilken pensionsfallet inträffar efter att denna lag har trätt i kraft.

Lag

om ändring av 24 § lagen om avträdelsepension

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 4 januari 1974 om avträdelsepension (16/1974) 24 § 1 mom., sådant det lyder i lag 885/1994, som följer:

24 §

Om inte något annat följer av denna lag, gäller för avträdelsepension i tillämpliga delar 9, 10 c, 16, 17, 17 a, 17 b, 18, 19, 19 b—19 d, 20, 21, 21 a—21 e och 22 § lagen om pension för arbetstagare samt

16—18 § och 19 § 4 mom. lagen om pension för lantbruksföretagare.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Lag

om ändring av 43 § lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 28 december 1990 om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare (1317/1990) 43 § 1 mom., sådant det lyder i lag 883/1994, som följer:

43 §

Om inte något annat följer av denna lag, gäller för generationsväxlingspension i tillämpliga delar 8 g, 9, 9 a och 10 c §, 12 § 1 mom. 5 punkten, 16 §, 17 § 2 och 3 mom., 17 a §, 18 § 2 och 3 mom., 19 b § 1—4 mom. samt 19 c § 2—7 mom., 19 d, 20, 21 och 21 a—21 e § lagen om pension

för arbetstagare samt 16 och 17 § och 19 § 5—7 mom. lagen om pension för lantbruksföretagare.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Lag

om ändring av 37 § lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 18 december 1992 om avträdelseersättning för lantbruksföretagare (1330/1992) 37 § 1 mom., sådant det lyder i lag 884/1994, som följer:

37 §

Om inte något annat följer av denna lag, gäller för avträdelseersättning i tillämpliga delar 9, 9 a och 10 c §, 12 § 1 mom. 5 punkten, 16 §, 17 § 2 och 3 mom., 17 a §, 18 § 2 och 3 mom., 19 b § 1—4 mom. samt 19 c § 2—7 mom., 19 d, 20, 21 och 21 a—21 e § lagen om pension för arbets-

tagare samt 16—18 § och 19 § 5—7 mom. lagen om pension för lantbruksföretagare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Lag

om ändring av 40 § lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 16 december 1994 om avträdelsestöd för lantbruksföretagare (1293/1994) 40 § 1 mom. som följer:

40 §

Om inte något annat följer av denna lag, gäller för avträdelsestöd i tillämpliga delar 8 g, 9, 9 a och 10 c §, 12 § 1 mom. 5 punkten, 16 §, 17 § 2 och 3 mom., 17 a §, 18 § 2 och 3 mom., 19 b § 1—4 mom. samt 19 c § 2—7 mom., 19 d, 20, 21 och

21 a—21 e § lagen om pension för arbetstagare samt 16—18 § och 19 § 5—7 mom. lagen om pension för lantbruksföretagare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Helsingfors den 13 december 1999
